

Gondolatok egy gyermeknapra aktivitás kapcsán

Balog Sándor HA5BLK, a Ganz Rádióklub elnöke, ha5blk@t-online.hu

Jó egy éve gondolkozom, hogy miképp lehetne a saját utánpótlásunk biztosítására bevinni a rádióamatőrök körébe a fiatalokat. Hogyan lehet ezt megvalósítani? A kamasz korosztály már konkrét elvárásokkal, igényekkel fordul a világ felé, értékrendjükön már változtatni nem tudunk. Közülük aki érdeklődik, az magától megtalálja a klubokat, illetve rátalál a szakirodalomra.

Ha a hobbinkat megismertetni szeretnénk az erre fogékony gyerekekkel, akkor azt hatékonyan a kisiskolás, alsós korosztályoknál tehetjük meg. Ők már elég érettek, hogy megértsék, mit csinálunk a rádiókkal, és még elég befogadók mindenre. (Nem jelennek meg a szigorú trendkövetések, és talán ekkor még nem csak a barátok szava a mérvadó.)

Az ez év eleji MRASZ közgyűlésen a Rádióvilág Kft. (Rádiótechnika szerkesztősége) felajánlásával az ez évre betervezett (igen szerény) utánpótlás-nevelési keretet sikerült a négyszerezésére emelnünk. Ugyanekkor ajánlottam, hogy megpróbálom megszervezni a gyermeknaphoz kapcsolódóan a kisiskolások gyermekrádiózását, minimális szövetségi segítséggel.

A rendezvény lebonyolítására HA5CQZ Zoli és HG4UK Zsolt

évek óta futó gyermekaktivitása volt a példa (ld. www.cqgyereknap.hu). Engedélyünkkel hozzájuk csatlakoztunk, így a Hajógyári-szigeten rendezett aktivitáson a gyermekek az összeköttetésük után kitűzött és emléklapot kaptak, melyekből elegendőt összegyűjtve oklevelet kaphatnak Zsoltéktól.

A rádiózás helyének kiválasztása kalandos volt. Az eredeti tervek szerint a Budapesti Állatkertből jelentkeztünk volna, Gyermeknapon, HA5ZOO hívójellel. De, ez a fogadó fél, az állatkert vezetésének teljes értetlensége, majd a megszakadt párbeszéd miatt lehetetlenné vált. Ellenben, örömmel és kiváló infrastruktúrával fogadtak bennünket a Hajógyári-szigeten, a „Gyermeksziget” rendezvényszínterén. (Hatalmas világos sátor éjszeli őrzéssel, 230 V, székek, asztalok, csendes helyen a sziget forgatagában, internetes reklámanyag, és még a sziget térképére is rákerültünk! Utólag is vy tnx!) Az egyetlen kikötésük könnyen teljesíthető volt: Június 2-3-án, szombat-vasárnap üzemeljünk, 9-18 óráig a gyerekek között.

Ezek után jött a neheze: Szórálapot és ajándék emléklapot nyomtatni, kitűzött gyártatni, vásárolni pár karton csokit a rádiós

rókat megtaláló gyerekek számára (a csokik beszerzését HA5KU Feri szponzorálta). Ezen felül gyártattam egyéni grafikával ellátott pólókat az egységes megjelenés miatt és pár reklámtáblát, hogy könnyebb legyen bennünket azonosítani a forgatagban.

A kétnapos hétfégi munkában HA5KB Peti a Tungstam Rádióklub rókavadász felszerelésével, HA5ZF Feri az árbocával és a telepítés/bontás segítségével, HA3KZ Zoli és HG5OHT Tünde a teljes hétfégén, HA5BA Klári és HA5LC Péter vasárnap déltől a gyermekek rádiózásának segítségével adták hozzájárulásukat a sikerhez. A felszerelés jól állta a próbát: Laptopok, PMR-ek, FT-23, FT-290, ICOM-7400, FT-857, Trio-Star és W3DZZ kisebb problémákkal, de hibamentesen üzemeltek. (És a hatalmas kavardásban nem tűnt el semmi!)

A gyermekek

Egyszóval? Nagyon élvezték! Mindegyik követte a kéréseinket és példásan (érettségének megfelelően) összehozta az összeköttetést a 144 MHz-es vagy épp 3,5 MHz-es sávon. Egyszerre két rádiónál történt a forgalmazás, miközben az újabb érdeklődőknek az épp szabadon lévő segítő a

forgalmazás, a rádiózás alapjait mesélte. Mindezek alatt gőzerővel üzemelt a rókavadászat, a rádió-iránymérés. Általában mindkét vevő kint volt a terepen.

Mind a két napon rettenetesen elfáradtunk, nagyon komoly munkánkba került a bemutató színvonalának fenntartása. Sajnos, statisztika számára adatokat csupán hiányosan tudtunk lejegyezni, ezért, íme, csupán a szubjektív benyomásom.

A gyermekek átlagéletkora 9-10 év lehetett. A fiúk-lányok teljesen egyformán képviseltették magukat, és egyformán is szerepeltek. A lányok precízebbek, a fiúk ügyesebbek voltak. Roppan hatalmas választóvonalat adott az olvasni tudás, hiszen a 7 év alattiaknak minden szavát előre kellett mondania az adókezelőnek, mert nem tudták elolvasni a segítő papírjainkat, a mikrofonláz pedig megakadályozta az önálló mondatokat. Megjegyzés: Mivel volt mikrofonláz, feltételezhető, hogy a gyerekek nagy többsége tudta, hogy mit csinál és örömmel hallgatta az ellenállomás szavait!

A 7-15 évesek között már kifejezetten ügyesek voltak. Volt egy veszprémi fiú, aki a PMR rádiózásban teljesen profi volt, így ott már nem tudott továbblépni. A legnagyobb örömmel küldtük a helyi rádióamatőrök felé, miután rájött, hogy a terjedés, antennák és a sávok sokszínűsége mennyivel érdekesebb a rövid távú összeköttetéseknél. Volt egy 15 év körüli fiú, aki két nap alatt 5 alkalommal jött vissza. A vége felé önmagától elkezdte oktatni a „kicsiket”, akik a rádiózás előtti beszélgetésre vártak. Kifogástalanul létesített sorozatban 6 összeköttetést 7093 kHz-en, a legtöbbet erdélyi amatőrtársakkal, meglehetősen helyi QRM-ben. Délután Kláritól másfél óra alatt megtanult távirózni, majd összehozott három lengyel táviró QSO-t...

A rókavadász felszerelés best-seller lett: sorban álltak a visszaérkező vevőkért. A megmaradt sportszeletek számából következtettünk: kb. 35 alkalommal találtak az adóra két nap alatt.

Ami egységes volt minden gyermekben: Eddig senki sem hallott a rádióamatőrökről, de szinte mindenki örömmel távozott közülük. Összesen pár olyan ember volt, aki megkérdezte, hogy mivel foglalkozunk, majd érdektelenül továbbment. A Gyermekszigetet szervező Kft. képviselője örömmel invitált a következő teljes hétvégére is, illetve hívott bennünket a következő évi rendezvényre. Ezek alapján, a profi gyermekműsor szervezőknek megfelelt, amit nyújtani tudtunk, és látták értelmét a tevékenységünknek.

Ha a Városligetben megszervezett egy héttel korábbi és a gyermekszigeti rádiózás csupán annyit ért el, hogy összesen kb. 150 gyermek és 200 felnőtt hallott rólunk, és emlékezik arra, hogy mit csinálunk és 5-10 év múlva nem vétőzza meg egy házukba költöző amatőr antenna-telepítését, már elértük a célunkat. Arról a 20-30 gyermegről és néhány felnőttről nem is beszélve, akiket a hozzájuk legközelebbi klubba irányítottuk és elláttuk web-címekkel, újságokkal, leírásokkal, free rádióamatőr célú programokkal.

E helyütt szeretném megköszönni a gyermekek hívásaira válaszoló ellenállomások munkáját! Segítségük és lelkesedésük nélkül teljesen esélytelenek lettünk volna. Az állomás logók, fotók, leírások és a szóróanyagok fájlljai megtalálhatók a <http://web.t-online.hu/ha5blk> oldalamon, illetve a www.mraszbsz.hu site-on.

Gazdaság és hobbi

A kormány mostanában döbent rá, hogy a műszaki képzés

az ország szempontjából elengedhetetlen; a szakiskolák romokban, gyakorlati képzés már azokban is minimális. Ha ezt a folyamatot nem tudjuk visszafordítani, 20-30 év múlva már csupán használni fogjuk a technikát, amit valakik, valahol legyártottak. – és ha elromlik kidobjuk, mert nem lesz senki, aki ért hozzá és javítani tudja, pláne tervezni... Ezek miatt fontos lenne mindannyiunk érdekében, hogy aki képes, adja át tudását, lehetőségéhez mérten próbálja felkelteni az újabb generációk érdeklődését, hátha többen adják fejüket műszaki pályára. Ha ezek tört része a rádióamatőr tevékenység közelében marad, már elértük a célunkat.

Erdemes lenne reál tanári konferenciákon előadásokat tartani fizika, technika, informatika tanároknak, mert meggyőződésem, hogy fogalmuk sincs arról a széles spektrumról, amivel foglalkozunk. *Nagyon* fontos lenne, hogy legyenek alapfokú rádióamatőr füzetek (akár a neten): Alkatrészek, forrasztás, alapkapcsolások..., ezzel nem csupán az amatőr forgalmazás, hanem a konstruktóri munka népszerűsítését is végeznénk! Egyszóval, lenne tennivalónk!

Egyetlen olyan szakkörrel sem tudok, ahol elektronikával, technikával alkatrészekkel, bütyköléssel foglalkoznának a gyerekek. Ezekben lehetne egy-egy adó-vevőt elhelyezni a sarokban, és – mellesleg – bevezetni a gyerekeket az elektronikai előszobából a rádiózás világába, példamutatással. Itt jönnének a klubok a képbe, mert az érdeklődőket a legközelebbi rádióklubba irányítva biztosíthatnánk a saját utánpótlásunkat.

Ezt a munkát – egy szebb világban – támogatná az állam az oktatási keretből pályázatok által és a Szövetség, az állami utánpótlási sportkeretből. A munka gyümölcse ugyanis mindannyiunké!

Aki kedvet érez alapfokon, érdekesen összeállított, gyermekeknek szóló szakcikk megfogalmazásához, kérem, jelentkezzen a drótpostacímemen!